

अशोकैश्चम्यकैश्चतैरनेकैरतिमुक्तकैः । पुत्रागैः कर्णिकारैश्च वकुलैर्दिव्यपाटलैः ।
 पाटलैर्नारिकेलैश्च चन्दनैश्चार्जुनैस्तथा । एतैरमैर्महावृक्षैः पुण्यैः स्वादुफलैर्युतं । २१७५
 कोकिलाकुलसन्नादं मत्तभ्रमरनादितं । वसन्तकाले तत्तस्य वनञ्चैत्रयोपमं ।
 मन्मथाभिपरीतात्मा नापश्यद्गिरिकां तदा । अपश्यन्कामसन्तप्तश्चरमाणो यदृक्या ।
 पुष्पसंक्लृप्तशालाग्रं पल्लवैरुपशोभितं । अशोकं स्तवकैश्चन्दनं रमणीयमपश्यत् ।
 अधस्तात्तस्य क्वायायां सुखासीनो नराधिपः । मधुगन्धैश्च संयुक्तं पुष्पगन्धमनोहरं । वायुना प्रेर्यमाणस्तु धूम्राय मुद
 मन्वगात् ।
 तस्य रेतः प्रचस्कन्द चरतो गहने वने । स्कन्धमात्रञ्च तद्रेतो वृक्षपत्रेण भूमिपः । प्रतिजग्राह मिथ्या मे न पतेद्रेत
 इत्युत । २१८०
 इदं मिथ्यापरिस्कन्धं रेतो मे न भवेदिति । चतुश्च तस्याः पत्न्या मे न मोघः स्यादिति प्रभुः ।
 सञ्चिन्त्यैवं तदा राजा विचार्य च पुनः पुनः । अभोघत्वञ्च विज्ञाय रेतसो राजसत्तमः ।
 शुक्रप्रस्थापने कालं महिष्याः प्रसमीक्ष्य वै । अभिमन्याय तदुक्रमारात्तिष्ठन्तमाशुङ्गं । सुहृद्भर्मायतत्त्वज्ञो गत्वा श्येनं
 ततोऽब्रवीत् ।
 मन्त्रियार्थमिदं सौम्य शुक्रं मम गृहं नय । गिरिकायाः प्रयक्षाशु तस्या ह्यार्त्तवमद्य वै ।
 गृहीत्वा तत्तदा श्येनस्त्वर्णमुत्पत्य वेगवान् । जवं परममास्थाय प्रदुद्राव विहङ्गमः । २१८५
 तमपश्यदथायान्तं श्येनं श्येनस्तथा परः । अभ्यद्रवच्च तं सद्यो दृष्ट्वैवामिषशङ्कया ।
 तुण्डयुद्धमथाकाशे तावुभौ सम्प्रचक्रतुः । युद्धतोरपतद्रेतस्तच्चापि यमुनाऽभ्रसि ।
 तत्राद्रिकेति विख्याता ब्रह्मणापादरासराः । मीनभावमनुप्राप्ता बभूव यमुनाचरी ।
 श्येनपादपरिभ्रष्टं तदीर्यमथ वासवं । जग्राह तरसेपेत्य साऽद्रिका मत्सरूपिणी ।
 कदाचिदपि मत्सीं तां बबन्धुर्भूत्स्यजीविनः । मासे च दशमे प्राप्ते तदा भरतसत्तम । २१९०
 उज्जङ्गदरान्तस्थाः स्त्रीपुमांसञ्च मानुषं । आश्चर्यभूतं तद्गत्वा राज्ञेऽथ प्रत्यवेदयन् ।
 काये मत्स्या इमौ राजन्सम्भूतौ मानुषाविति । तयोः पुमांसं जग्राह राजोपरिचरस्तदा ।
 स मत्स्या नाम राजासीद्भार्गविकः सत्यसङ्गरः । साऽप्सरामुक्तशपा च क्षेण समपद्यत ।
 या पुरोक्ता भगवता तिर्यग्योनिगता शुभा । मानुषौ जनयित्वा त्वं शापमोक्षमवाप्स्यसि ।
 ततः सा जनयित्वा तौ विशस्ता मत्स्यघातिना । सन्त्यज्य मत्सरूपं सा दिव्यं रूपमवाप्य च । २१९५
 सिद्धर्षिचारणपथं जगामाथ वरासराः । सा कन्या दुहिता तस्या मत्स्या मत्स्यसगन्धिनी ।
 राज्ञा दत्ता च दाशाय कन्येयं ते भवत्विति । रूपसत्त्वसमायुक्ता सर्वैः समुदिता गुणैः ।
 सा तु सत्यवती नाम मत्स्यघात्यभिसंश्रयात् । आसोत्सा मत्स्यगन्धैव कञ्चित्कालं शुचिस्मिता ।
 शुश्रूषार्थं पितुर्नावं वाहयन्तीं जले च तां । तीर्थयात्रां परिक्रामन्नपश्यद्वै पराशरः ।
 अतीव रूपसम्पन्नां सिद्धानामपि काङ्क्षितां । दृष्ट्वैव च स तां धीमांश्चकमे चारुहासिनीं । २२००